

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

distribuit, ut sibi faceret deuinctiores. Inter hæc captus est filius Tancredi cum matre vidua & sorore: Capta quoque Imperatoris Constantinopolitani filia eidem adolescenti desponsata, quam postea duxit Philippus Imperator, Henrici & germanus & successor.

CAPVT VII.

Cum autem per hæc tempora Hartwicus archiepiscopus Bremensis ad ecclesiam suam, à qua exulauit, Imperatoris gratiam consequutus redisset: cum tamen multa clerus & populus in eius destitutione apud summum pontificem & Imperatorem laborasset, iamque Bremenses in Waldemarum episcopum Slesuicensem adhuc uinctum respexissent, non tamen præualuit molitio eorum, quò minus Hartwicus diutinam seruans patientiam, finaliter in gratiam Imperatoris reuersus, ad ecclesiam suam sit restitutus. Ciues tamen, qui Imperatoris iam dudum habuere mandatum de retinendis archiepiscopi redditibus, non facile credidère redeunt, quòd Casaream gratiam recuperasset, quandiu nullas cernerent literas, pristina iussionis vinculum relaxantes: quantum pro ipso faceret assertio Adolphi Colonienfis archiepiscopi, qui hoc literis & nuncijs testificaretur. Sed quod non libenter factum audimus, difficulter credimus. Adolphus comes, qui iam comitatum Stadensem, ut diximus, tenuit, Bremam proficiscitur, congratulatur archiepiscopo, si vera uia niteretur: alioquin illi obstiturus. Vbi venit, accepit eum Imperatoris uoluntate, amicorum ope, illam ad ecclesiam redisse: Unde factum est, ut comes Imperatori gratificans, apud ciues effecit, ut rerum illi ecclesiasticarum permitteret administrationem: De redditibus autem sub interdicto & firma Caesaris constitutis, nihil agere sineret. Adolphum autem

autem archiepiscopus, qui hoc ægrè ferret, in faciẽ durissimè coarguit, tanquàm inuasorem rerum ecclesiæ, quod multa tenere diceretur, quæ essent ecclesiastici iuris: eumq; monuit, vt redderet: nĩ faceret, excommunicauit. Adolphus sedem apostolicam appellauit. Archiepiscopus congregato suorum concilio deliberauit quid faceret: & placuit, vt non modò in cathedrali sede, sed in omni diœcesi diuina interdicens suspenderet. Comes interea Adolphus irarum plenus, quod excommunicati-
onis gladio immeritus feriretur, præsertim interposita appellatione legitima: & ided qui fauebant, cum illo communicabant, parte altera contendente, non illo solo capite illi interdictum, super quo prouocârît, sed alijs ex causis innodatum censuris, quod comes non fatebatur. Coarguens ingratitude episcopi & suorũ, quod ille comitatum Thietmarorum pridem rebellantem, ecclesiæ redintegrâssset, his nunc rebus malè pro obsequio remunerari. Pertæsum est aliquandò ciuitati diuturni interdicti, quod mortuorũ corpora insepulta, ciuitatem inficere viderentur. Relaxatũ est ea in sorte, vt in maiori ecclesiæ ecclesiasticum officium perageretur, in cæteris maneret silentium: Turbatio nimirum grandis, quando & ipsi canonici inter se diuisi, non vnum sentirent, alij archiepiscopo, alij comiti subscribentes. Ciuēs comitis partem tutati, eijciuntur vrbe, cùm cæteri dicerent, proditores vrbis in ciuitate non ferendos. Valuit hæc controuersia, quandiũ in Apulia aberat Imperator: Vbi ille reuersus est, archiepiscopus sexcētis marchis munere datis, gratiam plenam redemit. Comes Stadij comitatum cum tertia reddituum parte, in beneficium accepit ab archiepiscopo: & omnis illa controuersia, quæ dudũ efferbuit, cõquieuit, solutis vinculis ecclesiasticis.